7. SINIF DİNLEME SINAVI (1)

ÇIKMAZ SOKAĞIN RESSAMI

Paspartu sanat akademisi mülakatına seçildiği için çok heyecanlıydım. Uzun araştırmalar sonucu kedim Sombra'nın resmini yapmaya karar verdim. İlk bakışta basit bir kedi resmi gibi görünecekti ama yakından bakınca her bir tüyü tek tek elle çizilmiş bir sanat eseri olacaktı. Haftalar sonra tablomla beraber diğer adayların bulunduğu solandaydım.

"Nihayetinde sıra bana geldi. Sıranın başında Sombra'm iki görevlinin kucağında oturuyordu sanki. Tablomu uzaktan görenler küçümseyici bakışlar atıyorlardı ama yaklaşınca hepsinin yüzüne aynı şaşkın ifade yerleşiyordu. Gururla kalktım ayağa ve tablomla beraber jürinin karşısına yürüdüm. Tam resmimi anlatmaya başlayacakken müdirenin sorusuyla irkildim.

"Bu okula girmeyi çok mu istiyorsun?" Soruyu sorarken herkesin gözü önündeki kâğıtlardaydı. Yüzüme bile bakmıyorlardı. Ürkek bir şekilde "Evet, çok istiyorum." dedim.

Müdire kafasını kaldırarak bana baktı. 'Dünyanın birçok ülkesinden bize ulaştılar senin için. Oldukça yüksek paralar teklif ettiler. Bunları söylerken diğer hocalar gülümsüyordu.

Alay etmek, küçük düşürmek için mi çağırmışlardı beni? Dünyanın bir ucuna küçük düşmek için mi gelmiştim ben? Müdire kafasını kaldırıp bana bakmadan direk resmime baktı. Yüzünde alaycı ve küçümseyici bir ifade vardı. "Demek küçük bir kedicikle geldin buraya." derken resimdeki bir detay dikkatini çekmiş olmalıydı. Yüzündeki alaycı ifade birden meraklı bir hale dönüşmüştü. Görevlilere iki parmağıyla bir işaret yapıp resmi yanına istedi. Resmi büyük bir dikkatle yaklaştırdılar. Müdire parmaklarını resmin üzerinde gezdirdi. Sanki Sombra'ma dokunmak istiyor ama çekiniyor gibiydi. Onun tüylerini resimdeki ciddi işçiliği ve emeği fark etmişti sanki.

"Bu okula girmenin sadece ve sadece tek bir yolu vardır. Küçük hanım. Sizin zengin babacığınızın milyonları ve çok büyük dostları bu okulda öğrenci olmanıza yetmez."

Beynimden aşağıya kaynar sular dökülmüştü. Ne diyeceğimi ve yapacağımı bilemiyordum. Ağlamamak için kendimi zor tutuyordum. Dudağımı ısırdım yumruklarımı sıktım. Kaskatı kesilmiştim.

Hoca gözlerini resimden ayırıp yüzüme baktı. İlk defa göz göze geliyorduk.

"Dediğim gibi bu okulda öğrenci olmak için paradan ve unvandan başka şeyler lazım. Başta yetenekli olmalısınız ama yetmez. Çalışkan da olmalısınız ama bu da yetmez. Azimli olmanız da lazım ama tahmin edersin ki bu da yetmez. Tüm bunların birleşimi olması lazım. En gerçekçi resmi yapmak için keskin gözlere, hassas ellere sahip olman lazım. Şu anda yaptığın resmi inceliyorum da..."

İşte günlerce uykularımı kaçıran ve gelmesinden en çok korktuğum ana gelip çatmıştı.

"...bu saydıklarımın hepsi sende fazlasıyla mevcut. Aramıza hoş geldin."

Olmuştu işte. Başarmıştım. Daha önce hiç yaşamadığım bir duygular yaşıyordum. Ailemin zenginliğiyle değil kendi emeğimle başarmıştım.

eyup_hayta
Eyüp Hayta / Türkçe Öğretmeni
YouTube Arkadaşım Türkçe
www haytaakademi.com